

---

shrIsundarastavaH

श्रीसुन्दरस्तवः

Document Information

Text title : sundarastavaH

File name : sundarastavaH.itx

Category : vishhnu

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran psawaswaran at gmail.com

Description/comments : Edited by S. V. Radhakrishna Shastriji

Acknowledge-Permission: Mahaperiaval Trust

Latest update : April 12, 2018

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीसुन्दरस्तवः

जाम्भवत्स्मारितभलं सागरोल्लङ्घनोत्सुकम् ।
स्मरतां स्फूर्तिदं दीनरक्षकं नौमि मारुतिम् ॥ १ ॥

मैनाक-सुरसा-सिंहीरतिलङ्घ्याम्बुधेस्तटे ।
पृषदंशाल्यकाकारं तिष्ठन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २ ॥

त्रिकूटशृङ्गवृक्षाग्रप्राकाराद्विष्ववस्थितम् ।
दुर्गरक्षेक्षणोद्धिग्नयेतसं नौमि मारुतिम् ॥ ३ ॥

लङ्क्याऽधृष्यया वाममुष्टिघातावधूर्णया ।
उक्त्वाऽऽयतिमनुज्ञातं सोत्साहं नौमि मारुतिम् ॥ ४ ॥

विविधैर्भवनेर्दीमां पुरीं राक्षससङ्कुलाम् ।
पश्यन्तं राक्षसेन्द्रान्तःपुरगं नौमि मारुतिम् ॥ ५ ॥

ज्योत्स्नायां निश्चतिरभ्येषु उर्म्येषु जनकात्मजाम् ।
मार्गमाशामदृष्ट्वा तां विषण्णां नौमि मारुतिम् ॥ ६ ॥

कुम्भकण्ठादिरक्षोऽग्रप्रासादावृतमुत्तमम् ।
सुगुप्तं रावणगृहं विशन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ७ ॥

पुष्पकाप्यं राजगृहं भूस्वर्गं विस्मयावहम् ।
दृष्ट्वाप्यदृष्ट्वा वैदेही दुःषितं नौमि मारुतिम् ॥ ८ ॥

रत्नोज्ज्वलं विश्वकर्मनिर्मितं कामगं शुभम् ।
पश्यन्तं पुष्पकं स्फारनयनं नौमि मारुतिम् ॥ ९ ॥

सङ्कुलान्तःपुरं सुमनानायौवतमच्छलम् ।
दृष्ट्वाऽप्यविकृतं सीतां दिदृक्षुं नौमि मारुतिम् ॥ १० ॥

पीवानं रावणं सुप्तं तत्पत्नीं शयनेऽन्यतः ।
दृष्ट्वा सीतेति संलुष्टं यपलं नौमि मारुतिम् ॥ ११ ॥

सुमस्त्रीदृष्टिनष्टात्म ब्रह्मययविशङ्किनम् ।
अपकम्पाऽऽपानभूमिं गच्छन्तं नौमि मारुतिम् ॥ १२ ॥
कालात्पय-नृपक्रोध-कार्यासिद्धि-विशङ्कितम् ।
निर्विण्णमध्यनिर्वेदं दृष्टार्थं नौमि मारुतिम् ॥ १३ ॥
पुनर्निवृत्तौ कापेयमानुषापायशङ्किनम् ।
रामादीन् सिद्ध्ये नत्वोत्तिष्ठन्तं नौमि मारुतिम् ॥ १४ ॥
सीतामशोकवनिकानद्यां स्नानार्थमेष्यतीम् ।
द्रष्टुं पुष्पितवृक्षाग्रनिवीनं नौमि मारुतिम् ॥ १५ ॥
सीतां दृष्ट्वा शिंशपाधः स्थितां थारित्रमातृकाम् ।
मनसा राममासाध निवृत्तं नौमि मारुतिम् ॥ १६ ॥
छल सीता ततो रामः छद्दृशीयं स तादृशः ।
अन्योन्यमर्द्धत छति स्तुवन्तं नौमि मारुतिम् ॥ १७ ॥
राक्षसीवेष्टितेडेयं तद्द्रष्टाळं नृपात्मजौ ।
नमामि सुकृतं मेऽतीत्याश्रयन्तं नौमि मारुतिम् ॥ १८ ॥
सुभोत्थितं दृष्टपूर्वं रावणं प्रमदाऽऽवृतम् ।
सीतोपखण्डकं दृष्ट्वाऽवप्लुतं नौमि मारुतिम् ॥ १९ ॥
रावणागमनोद्भिन्नां विषण्णां वीक्ष्य मैथिलीम् ।
सर्वोपमाद्रव्यदूरां सीदन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २० ॥
सान्त्वेनानुप्रदानेन शौर्येण जनकात्मजाम् ।
रक्षोऽधिपे लोभयति वृक्षस्थं नौमि मारुतिम् ॥ २१ ॥
मां प्रधृष्य सतीं नश्येरिति तद्धितवादिनीम् ।
करुणां रुपिणीं सीतां पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २२ ॥
मासद्वयावधिं कृत्व स्मारयित्वाऽऽत्मपौरुषम् ।
अपयातं रावणं धिक्कुर्वन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २३ ॥
कुलं वीर्यं प्रेम गत्यन्तराभावं विष्टवतीः ।
राक्षसीर्दुर्मुषीमुष्याः जिघत्सुं नौमि मारुतिम् ॥ २४ ॥
कुब्जाभिर्भर्त्स्यमानां तां आत्मानमनुशोयतीम् ।
देवीं विलोक्य रुदतीं पिघन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २५ ॥

पुनर्निर्भत्सनपरास्वासु वेणीस्पृगाङ्गुलिम् ।
 मानुष्यगर्हिणीं देवीं पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २६ ॥
 विलपन्तीं जनस्थानाडराणाधनुचिन्तनैः ।
 प्राणत्यागपरां सीतां दृष्ट्वाऽऽर्तं नौमि मारुतिम् ॥ २७ ॥
 त्रिजटास्वप्रसंलृष्टां रक्षःस्त्रीभ्योऽभयप्रदाम् ।
 अस्वस्थलृष्टयां देवीं पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २८ ॥
 अचिरादात्मनिर्यातमदृष्ट्वाद्धन्धनोद्यताम् ।
 सीतां दृष्ट्वा शिंशपाध उद्विग्नं नौमि मारुतिम् ॥ २९ ॥
 वामाक्ष्यरुभुजस्पन्दैः निमित्तैर्भुङ्गितां शनैः ।
 सीतां शान्तज्वरां दृष्ट्वा प्रलृष्टं नौमि मारुतिम् ॥ ३० ॥
 दृष्ट्वाऽत्रेयं कथं सान्त्व्योपेयाऽऽवेद्या य वेद्म्यहम् ।
 षति रामकथाप्यानप्रवृत्तं भोमि मारुतिम् ॥ ३१ ॥
 सुमे रक्षिगणो श्रुत्वा शुभां रामकथां द्रुमम् ।
 उत्पश्यन्तीं जनकजां पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ३२ ॥
 स्वप्ने कपिर्दुर्निमित्तं श्रुत्वा रामकथा शुभा ।
 देवीं द्वेषा विमुह्यन्तीं पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ३३ ॥
 का त्वं वसिष्ठयन्द्रान्निपतीष्विति वितर्कितैः ।
 सीतामौनमपास्थन्तं प्रणतं नौमि मारुतिम् ॥ ३४ ॥
 रामदूतोऽस्मि मा भैषीः श्रद्धत्स्व प्रतिनेष्यसे ।
 विशङ्कां सन्त्यजेत्येवं वदन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ३५ ॥
 सुग्रीवसप्यं भूषाधावेदनं वालिनो वधम् ।
 तीर्त्वाब्धिं दर्शनं देव्या आख्यान्तं नौमि मारुतिम् ॥ ३६ ॥
 अभिज्ञानेन सुग्रीवोद्योगेन विरलाधिना ।
 सुष्मिनीं दुःष्मिनीं देवीं पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ३७ ॥
 मानिनीं दृढविस्रम्भां राघवोद्योगकाङ्क्षिणीम् ।
 रक्षो जित्वैव नेयां तां नमन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ३८ ॥
 काकोदन्तं रामगुणान् देवृभक्तिं शिरोमणिम् ।

अभिज्ञानतया दार्त्री ध्यायन्त नौमि मारुतिम् ॥ ३९ ॥

मणौ प्रतीतामुत्साहोद्योजनप्रार्थिनीं सतीम् ।

आश्वासयन्तमुचितैर्दुर्लुभिर्नौमि मारुतिम् ॥ ४० ॥

पुनस्तदेवाभिज्ञानं स्मारयन्त्या कृताशिषम् ।

मैथिल्या मनसा राममासन्नं नौमि मारुतिम् ॥ ४१ ॥

दृष्ट्वा सीतां ध्रुवे जन्ये ज्ञातुं रक्षोबलं वनम् ।

विनाश्य तोरणासीनं युयुत्सुं नौमि मारुतिम् ॥ ४२ ॥

राक्षसीज्ञातवृत्तान्तरावणप्रेषिताक्षणात् ।

निघ्नन्तं डिङ्करानेकं जयषण्णुं नौमि मारुतिम् ॥ ४३ ॥

जयत्यतिबल इति गर्जन्तं पादपात्रिणा ।

दग्ध्वा यैत्यं पुनः सङ्ग्रामोत्पुङ्कं नौमि मारुतिम् ॥ ४४ ॥

परिधीकृत्य सालद्रुं प्रहस्तसुतमारणम् ।

दशग्रीवबलेयत्ता जिज्ञासुं नौमि मारुतिम् ॥ ४५ ॥

सप्तमात्पसुतानात्मनिर्द्वैर्गतिश्रुवितान् ।

कृत्वा पुनस्तोरणाग्रे लसन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ४६ ॥

उद्धिन्नरावणाज्ञासपृतनापतिपञ्चकम् ।

प्रापथ्य पञ्चतां तोरणाग्रस्थं नौमि मारुतिम् ॥ ४७ ॥

अक्षं राजात्मजं वीरं दर्शनीयपराक्रमम् ।

उत्वा नियुद्धे तिष्ठन्तं तोरणे नौमि मारुतिम् ॥ ४८ ॥

नीतमिन्द्रजिताऽस्त्रेण ब्राह्मेण क्षणरोधिना ।

सभास्थरावणोदीक्षाविस्मितं नौमि मारुतिम् ॥ ४९ ॥

दशास्थं मन्त्रिसंवीतं वरोदीर्णं मडाद्युतिम् ।

अनादृत्याऽवकलान्ति पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५० ॥

कोऽसि कस्यासि केनात्रागतो भग्नं वनं कुतः ।

प्रहस्तस्योत्तरं दातुमुद्युक्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५१ ॥

सुग्रीवसथिवं रामदूतं सीतोपलब्धये ।

प्राप्तमुक्त्वा तद्धितोक्तिनिरतं नौमि मारुतिम् ॥ ५२ ॥

भ्रातृसान्निवतपौलस्त्यादिष्टवालाग्निभोजनम् ।
 कर्तव्यचिन्ताऽतिव्यग्रमुदीर्णं नौमि मारुतिम् ॥ ५३ ॥
 वालदाडभिया सीताप्रार्थनाशीतलानलम् ।
 प्रीणयन्तं पुरीदाडाद्भीषणं नौमि मारुतिम् ॥ ५४ ॥
 अवध्य षति वालाग्रन्यस्ताग्निं नगरीं क्षणात् ।
 दलन्तं सिद्धगन्धर्वैः स्तुतं तं नौमि मारुतिम् ॥ ५५ ॥
 लभ्या सीता सिपुर्ज्ञातः बलं दृष्टं वृथाऽभिलम् ।
 सीताऽपि मौढ्याद्गधेति सीदन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५६ ॥
 आपृच्छ्य मैथिलीं रामदर्शनत्वरयाऽयलात् ।
 त्रिकूटाद्दुत्पतन्तं तं कृतार्थं नौमि मारुतिम् ॥ ५७ ॥
 सोपायनैरङ्गदाद्यैः उन्नदद्भिरुपास्थितम् ।
 दृष्टा सीतेत्युदीर्याथ व्याभ्यान्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५८ ॥
 तीर्त्वाऽन्विष्योपलभ्याश्चास्य यत्कृत्योपदिश्य यत् ।
 दग्ध्वा दृष्ट्वाऽऽगतोऽस्मीति ब्रुवन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५९ ॥
 दृष्ट्वा सीतां रामनाम श्रावयित्वा समागतः ।
 भ्रूत कर्तव्यमित्येतान् पृच्छन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ६० ॥
 न वयं कपिराऽत्र प्रमाणां प्रतियाम तम् ।
 कुर्मस्तदादिष्टमिति प्रत्युक्तं नौमि मारुतिम् ॥ ६१ ॥
 मध्येमार्गं मधुवने निपीय मधुपुच्छलम् ।
 नदद्भिर्वानरैः साकं कीडन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ६२ ॥
 माधन्नृत्यत्कपिवृतं ध्वस्ते मधुवने क्षणात् ।
 अभियुक्तं दधिभुजेनाव्यग्रं नौमि मारुतिम् ॥ ६३ ॥
 सीतां दृष्टां मधुवनध्वसाद्भिज्ञाय तुष्यता ।
 दिदक्षितं कपीशेनात्यादरात्त्रौमि मारुतिम् ॥ ६४ ॥
 निशम्य सुग्रीवादेशं त्वरितैः सन्निभिवृतम् ।
 सुग्रीवेशादराद्दृष्टं मलितं नौमि मारुतिम् ॥ ६५ ॥
 नियतामक्षतां सीतामभिज्ञानं मणिं यत्तम् ।
 निवेद्य प्राञ्जलिं प्रह्वं कृतार्थं नौमि मारुतिम् ॥ ६६ ॥

दृष्ट्वा यूडामणिं साश्रु स्मृत्वा तातविदेडयोः ।

रामेण वृत्तविस्तारे योदितं नौमि मारुतिम् ॥ ६७ ॥

विस्रम्भं तर्जनं शोकावेगं च समयावधिम् ।

सन्देशमुक्त्वा कर्तव्योद्योजकं नौमि मारुतिम् ॥ ६८ ॥

त्वस्थित्ता त्वयि विस्रब्धा विजित्य शिपुमञ्जसा ।

प्रत्याद्येति विनयाद्ददन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ६९ ॥

स्निग्धरामपरीरम्भमुग्धस्मेरमुभाभ्युजम् ।

दृष्टयासीनवैदेडीराघवं नौमि मारुतिम् ॥ ७० ॥

(सुन्दरकाण्डप्रतिसर्गसङ्ग्राहात्मकः)

इति श्रीबालकृष्णशास्त्रिविरचितः सुन्दरस्तवः सम्पूर्णः ।

Proofread by PSA Easwaran

——
shrIsundarastavaH

pdf was typeset on September 17, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

